

ԵԿՈՒՐ ԵՐՐԵՄՆ

Յ. Օշականի յիշատակին

Եկար ինծի երեկ գիշեր, եկար նորէն
Բորբոքելու կարօսն անգարձ հիմ օրերու.
Եկար ինծի բուրմի մը պէս, վըսեմօրէն ...

Յիշատակիդ դիմաց հիմա հոգիս հըլու,
— Տես, խորանիդ կանթեղները ամբողջ վառ են —
Կը մըմընջէ մեղմիկ աղօթք եւ ալելու:

Եկար ինչպէս մարգարէ մը հին դարերէն,
— Աչքերուդ մէջ նախանձին բոցը կը շողար —
Որոտացի «Փարիսեցիք դուրս տանաւէն» ...

Ու Սեղանին խոնարհեցիր ճակասք մարմար.
Ու կրկնեցիր հին պատգամը ահեղօրէն,
Հասիկ - հասիկ զայն կրկնեցիր ու մեկնեցար:

Ու մեկնեցար ... բայց կը հընչէ ձայնդ հոգւոյս մէջ,
Յիշատակովդ սիրտ է հիմա յորդուն բաժակ,
Հին օրերու փաղցրութենէն աչքերս են գէջ:

Երբեմն այսպէս անդրաշարժէն եկուր դուն ես,
Բեր պատրաստէր հին օրերուն արեւաւոդ.
Ա՛հ, կարօտով կը սպասեմք մենք այցիդ, Վարպէս:

Եկուր երբեմն փարատելու հոգը մաւոդ,
Անարգասիք մեր ճիգերուն ... պահ մը մեզ հետ
Կեցիր, ու տուր ըստեղծագործ Երկունքի դողմ:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

